

3. SUCCESKRITERIER FOR STRUKTUR- OMLÆGNINGER

Den videregående uddannelsessektor er inde i en vækstperiode. Udbygningen vil kræve en kvalitetsudvikling af alle uddannelsesområder (KVU, MVU og LVU). En strukturreform bør særligt medvirke til at skabe stærke og attraktive KVU- og MVU-miljøer, hvor en stor del af væksten må forventes at skulle ligge. Det udelukker dog ikke en udbygning af LVU, men en sådan bør ses i sammenhæng med en løsning af de uddannelsespolitiske/strukturelle problemer anført i kapitel 2.1.

Den demografiske udvikling vil i sig selv kræve en udbygning på tilgangssiden i årene efter årtusindskiftet. Ungdomsårgangene når et lavpunkt om 3-5 år for derefter at vokse med næsten 40 % frem mod år 2010. Hertil kommer, at internationale sammenligninger har vist, at en mindre del af den danske befolkning gennemfører uddannelse på et videregående uddannelsesniveau end befolkningen i lande, vi normalt sammenligner os med. Regeringen har på den baggrund opstillet en målsætning om, at 95 % af en ungdomsårgang (mod nu ca. 83 %) skal gennemføre en ungdomsuddannelse, og tilsvarende at 50 % (mod nu 39 %) af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse. Det er målet, at unge, der har gennemført en studieforberegende uddannelse i ungdomsuddannelserne, skal afslutte med erhvervskompetence på forskellige niveauer inden for de videregående uddannelser, og at unge, der har opnået erhvervskompetence, skal kunne videreudanne sig.

Strukturreformen skal både bevare den eksisterende spredning af uddannelsesudbuddet og skabe større og mindre sårbare uddannelsesmiljøer. Uddannelsesmiljøer spiller en stor rolle for en regions erhvervs- og befolkningsudvikling, hvor de kan understøtte en positiv udvikling, men også være med til at vende en uheldig udvikling. Målsætningen er derfor, at regionernes uddannelsesudbud skal samles og opgrades, samtidig med at regionernes uddannelsesdækning bevares.

Strukturreformen skal desuden medvirke til at styrke den horisontale og den vertikale sammenhæng i uddannelsesudbuddet. Arbejdsmarkedets faggrænser, der genfindes i uddannelsessystemets specialiserede professionsuddannelser, er under nedbrydning, og aftagerne vil næppe have behov for et udbud af færdig-

uddannede, der modsvarer det eksisterende, blot i forstørret format. Strukturreformen skal derfor skabe grundlag for, at der uddannes personer med nye tværgående fagkompetencer og/eller med kompetencer på tværs af den eksisterende arbejdsdeling på arbejdsmarkedet (horisontal sammenhæng). Samtidig er det målsætningen, at der skal sikres bedre sammenhæng mellem uddannelser på forskellige niveauer og mellem grunduddannelser og efter- og videreuddannelser (vertikal sammenhæng). Efter- og videreuddannelserne bør kunne rette sig mod personer med forskellig uddannelsesmæssig baggrund. Det kræver uddannelsesmiljøer af rimelig størrelse, samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og klare meritordninger. Gennemført uddannelse i en sektor skal være meriterende i en anden sektor, hvis de studerende vælger at skifte spor eller at videreudanne sig.

Endelig skal strukturreformen underbygge en opgradering af den professionsrettede videregående uddannelsessektor. En vigtig del af denne opgradering består i at sætte fokus på institutionernes samlede vidensindsamling og -produktion, hvor der historisk set primært har været fokuseret på deres undervisningsopgave og snævre relation til de studerende. De professionsrettede uddannelsesinstitutioners samarbejde med og betydning for professionen skal øges. Tilknytningen til de relevante forskningsmiljøer både på universiteterne og sektorforskningsinstitutionerne skal udbygges. Uddannelsesinstitutionerne skal udvikles til frontinstitutioner på det IKT-området. Endelig skal der sættes på en bevidst kompetenceopbygning af lærer-korpset gennem løbende efter- og videreuddannelsesforløb.

De professionsrettede uddannelsesinstitutioners udviklingsopgave består bl.a. i at følge relevante dele af universiteternes forskning, og der bør sættes mere på samarbejdet med relevante forskningsmiljøer i fremtiden. Institutionerne skal ikke forskningsbaseres, men være forskningsstilknyttede, dvs. sikres adgang til forskningsmiljøerne og -resultaterne.

De professionsrettede uddannelser besidder i sig selv afgørende viden, som har stor betydning ikke blot i uddannelsen af de kommende praktikere, men også for selve udviklingen af professionen. Professionstilknytningen og den deraf følgende forpligtelse til at være i front med hensyn til viden om professionens grundlag, vilkår og fremtid giver disse institutioner